

javne hiše in za okensko oziroma izložbeno prostitucijo – odvisno od ureditve v posamezni lokalni skupnosti. Prostitutke morajo pridobiti licenco za opravljanje svoje dejavnosti in plačevati davke.

V državah, ki imajo podobno ureditev kot Nizozemska, je odstotek prostitutk, ki svojo dejavnost prijavijo, zelo nizek (okoli 80-90 odstotkov prostitutk delo opravlja v neregistriranem sektorju), kar pomeni, da je kljub regulaciji še vedno večji delež prostitucije nenadzorovan. Veliko je prostitucije, ki se opravlja na nižji ravni, zlasti ulična in izložbena, kar je povezano s slabimi delovnimi razmerami, nizkim plačilom, izpostavljenostjo nasilju itd.

Predlog za legalizacijo so v nekaterih državah podale tudi prostitutke, ki so nastopale v dogovorih kot socialni partner in pobudnik. Pogoji za legalizacijo, ki naj bi imela namen izboljšati položaj, varnost in zdravstveno stanje prostitutk, pa so tudi opravljene obširnejše študije o značilnostih prostitucije na določenem območju, s katerimi pri nas ne razpolagamo.

Na Nizozemskem je bila opravljena raziskava s strani ministrstva za pravosodje glede učinkov odprave zakonske prepovedi javnih hiš, ki je pokazala, da spremenjena zakonodaja ni imela nekega pozitivnega učinka na položaj prostitutk.

Slovenija sodi v abolicionistični model. Zanj je značilno, da je prostitucija dovoljena, vendar ni regulirana kot na Nizozemskem, kar pomeni, da ni posebnih predpisov, ki bi določali pogoje za opravljanje te dejavnosti. V zvezi s prostitucijo je kazniva samo zloraba prostitucije. Pravna ureditev na področju prostitucije tako omogoča opravljanje prostitucije kot poklica in dejavnosti, ker pa posebni pogoji za opravljanje dejavnosti prostitucije niso predpisani, lahko prostitutka začne opravljati svojo dejavnost takoj po vpisu v sodni register. V praksi pa se zaradi značilnosti prostitucije v Sloveniji ta dejavnost opravlja, ne da bi se jo vpisalo v ustrezen register.

V Sloveniji se večina prostitucije odvija na prikrit in nenadzorovan način, poteka večinoma neopazno in na dokaj visokem nivoju. Ulične prostitucije oziroma prostitucije na prostem ni. Za razliko od Nizozemske, kjer delo večinoma opravljajo prostitutke migrantke, je v Sloveniji po dosegljivih ocenah večina prostitutk domačega porekla, ki delo velikokrat opravljajo v lastniških stanovanjih. Prihodek, ki ga prislužijo s prostitucijo, pomeni zanje predvsem dodaten vir zaslužka, kar pa posledično pomeni,

da se jih večina ne želi registrirati. Poleg omenjenih dejstev pomeni registracija tudi javno stigmatizacijo, kar v razmeroma majhni državi predstavlja velik problem.

Glede na to, da regulacija prostitucije v posameznih državah ni prinesla konkretnih izboljšav v smislu izboljšanja položaja prostitutk, zmanjšanja obsega prostitucije in preprečevanja dela na črno, ocenjujemo, da je bolje ohraniti obstoječi sistem, ob posameznih izboljšavah v smeri večje zaščite mladoletnih oseb in prostitutk pred zlorabami ter izboljšanja standardov s področja človekovih pravic.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
Mija Javornik
Svetovalka



Dejan Levanič
državni sekretar



